Österreich (Admont ?), 2. Hälfte 12. Jh.

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26045
Copyright: Admont, Benediktinerstift

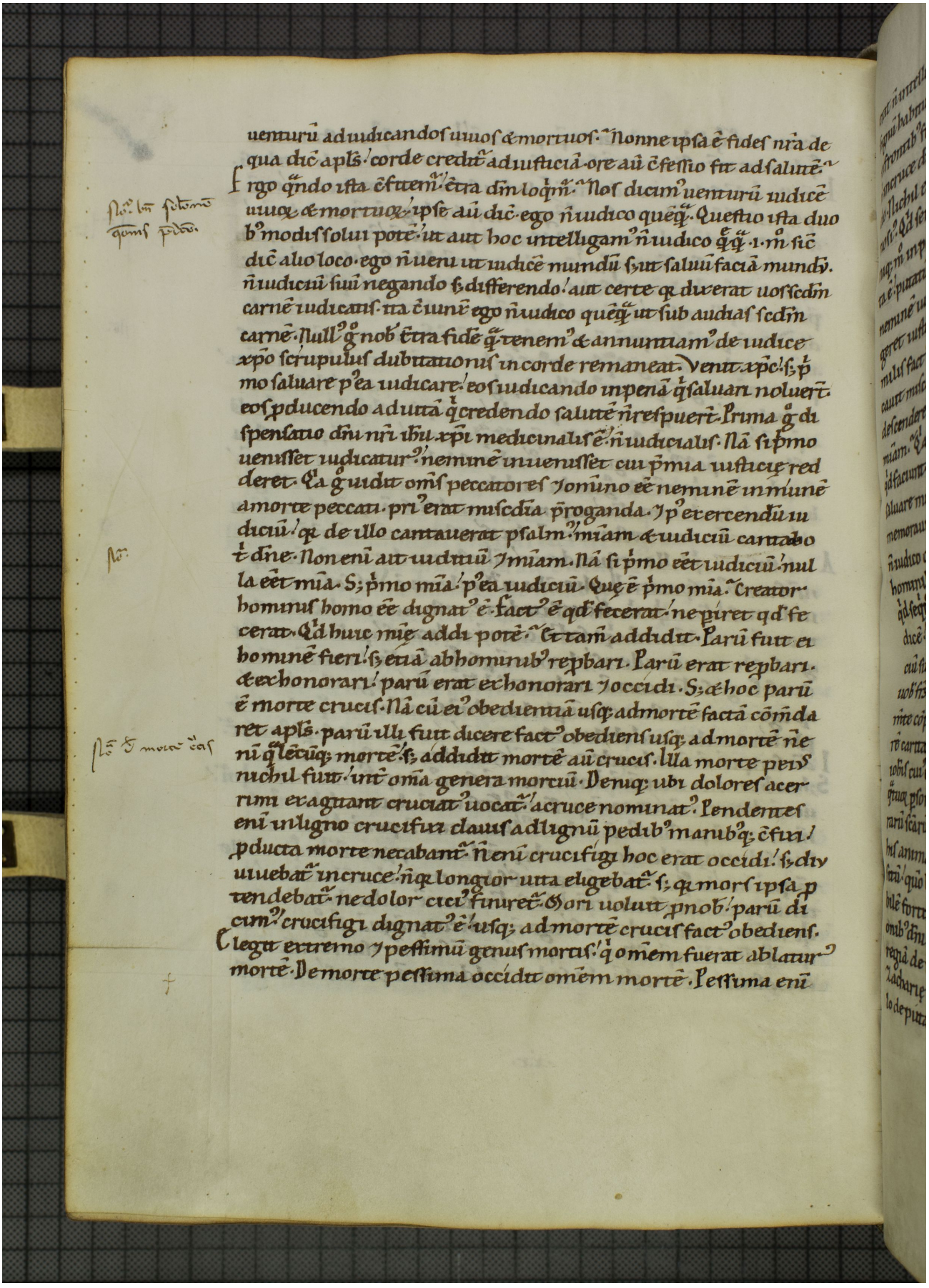

uenturū adiudicandos uiuos ⁊ mortuos. ℣ Nonne ipsa ē fides nr̄a de
qua dic̄ apls. ℟ corde creditur̄ ad iusticiā ⁊ ore aut̄ cōfessio fit ad salutē. ℣
Ergo q̄ndo ista ēfuturū. ℟ tra dñm loq̄m. ℣ Nos dicim⁹ uenturū iudicē
uiuos ⁊ mortuos. ℟ ipse aut̄ dic̄. ego ñ iudico quēq̄. Questio ista duo
b⁹ modis solui potē. ut aut hoc intelligam⁹ ñ iudico q̄q̄. i. m⁹ sic
dic̄ alio loco. ego ñ ueni ut iudicē mundū ſ; ut saluū faciā mundū.
ñ iudiciū sui negando ſ; differendo. ℟ aut certe q̄ dixerat uos ſcdm
carnē iudicatis. ita ē ⁊ unē ego ñ iudico quēq̄ ut sub audias ſcdm
carnē. Null⁹ g̃ nob⁹ ē tra fidē q̄ uenem⁹ ⁊ annunciam⁹ de iudice
xp̄o scrupulus dubitatio nr̄s in corde remaneat. ℣ Venit xp̄c. ſ; p
mo saluare p⁹ ea iudicare. ℟ eos iudicando in penā q̄ saluari noluer̄.
eos ꝓducendo ad uitā q̄ credendo salutē ñ respuer̄. ℣ Prima g̃ di
spensatio dñi nr̄i ihu xp̄i medicinalis ē. ñ iudicialis. Nā si p mo
uenisset iudicatur⁹. ℟ nemin̄ enī uenisset cui p̄mia iusticię red
deret. ℣ Ita g̃ uidit oms peccatores ⁊ omnino ēē nemin̄ inmunē
a morte peccati. pri⁹ erat misericordia p̄roganda. ⁊ p⁹ exercendū iu
diciū. ℟ q̄ de illo cantauerat psalm⁹. miam ⁊ iudiciū cantabo
tibi dne. Non enī aut iudicium ⁊ miam. Nā si p mo ēet iudiciū. nul
la ēet mia. S; p mo mia. p⁹ ea iudiciū. Que ē p mo mia. ℣ Creator
hominis homo ēē dignat⁹ ē. factus⁹ ē qd fecerat. ne p̄iret qd fe
cerat. ℣ Qd huic miē addi potē. ℟ Et tam addidit. Parū fuit ei
hominē fieri. ſ; etiā ab hominib⁹ repbari. Parū erat repbari.
⁊ exhonorari. parū erat exhonorari ⁊ occidi. S; ⁊ hoc parū
ē morte crucis. Nā cū ei⁹ obedientia usq; ad mortē factā cōmēda
ret apls. parū illi fuit dicere fact⁹ obediens usq; ad mortē. ne
nū q̄ lecūq; mortē. ſ; addidit mortē aut̄ crucis. Illa morte peior
nichil fuit. inter oma genera mortiū. Denīq; ubi dolores acer
rimi exagitant cruciat⁹ uocat̄. a cruce nominat⁹. Pendentes
enī in ligno crucifixi clauis ad lignū pedib⁹ manib⁹q; cōfixi.
ꝓducta morte necabant̄. ñ enī crucifigi hoc erat occidi. ſ; diu
uiuebat̄ in cruce. ñq longior uita eligebat̄. ſ; q mors ipsa p
tendebat̄. ne dolor citi⁹ finiret̄. Ideo uolunt pnob⁹ parū di
cum⁹ crucifigi dignat⁹ ē. usq; ad mortē crucis fact⁹ obediens.
Legit extremo ⁊ pessimū genus mortis. q̄ omem fuerat ablatur⁹
morte. De morte pessima occidit omem mortē. Pessima enī